

nens discipulis dicit: Sic oportebat christum pati: et resurgere a mortuis tertia die: et predicari in nomine eius penitentiam: et remissionem peccatorum per omnes gentes. Pauci enim ex plebe israelitica ipso predicante crediderunt: innumeri vero gentium populi: via vite illi mortuente secuti sunt. Super hos namque dominus adhuc passibilis viueret pertulit: a passibili pro vita mortuos stravit. Quod bene sampson in senectute dudum figuratiter expressit: qui paucos quidem dum viueret interemit: destructo autem templo hostes innumeros cum moreretur occidit. Quia nimirum dominus ab elevatione superbie paucos cum viueret: plures vero cum templo sui corporis solueretur extirpavit: atque electos ex gentibus quos viuendo sustinuit: simul omnes moriendo prostravit. Recre itaque postquam inferna penetrasse se credidit: consideranda mors terre lastitudine subiungit. Dominus itaque noster ad humani generis redemptionem veniens: velut quendam de se in necem diaboli hanc fecit. Assumpsit enim corpus: ut in eo rebeuoribus iste quasi ecclesia sua morte carnis appeteret: quam mortem dum in illo iniuste appetit: nos quos quasi iniuste tenebat amisit. In hanc ergo eius incarnationis captus est: quia dum in illo appetit ecclesia: strassita est aculeo diuinitatis. Ibi quippe inerat humanitas que ad se deuoratoem duceret: ibi diuinitas que per se foraret. Ibi aperta infirmitas que puocaret: ibi oculta virtus que raptores faucem transigeret. In hanc ergo captus est: quia inde interire vnde deuoratum nouerat: sed redemptionis nostre ordinem nesciebat. Sciebat enim quod redemptione nostra in carnatus dei filius fuerat: sed omnino quod uide redemptor: noster illum moriendo transigeret nesciebat. Ne ergo iste humanis moribus cecus insidians: quos uellet ultra deuorare: hanc hic fauces ruptiois tenuit: et se mordentem momordit. Superest ut unusquisque nostrum tanto se plenius auctori subiciat: quanto contra se uerius uolentias aduersarij vires pefat. Quid namque nos nisi puluis sumus? Quid pro ille nisi vnus atque in celestibus spiritibus? Et quod adhuc maius: sumus? Quid enim de propria uirtute audeat: quando contra angelorum principem puluis pugnat? Sed quia supernorum spirituum conditor: terrenum corpus assumpsit: recte iam superbiens angelum puluis humilis uincit. Et dignum est ut vincatur puluere: qui fortes se credit de deserto creator: ut superatus inueniat: quia defecte elatus. Valde autem seruicus anbelat: quod cum ipse ima crucient. Homo ad summa conscendat: quod in illa celsitudine subiecta caro prima: neca qua tantus ipse spiritus sine fine pieatus iacet. Sed loca mentium mutauit ordo meritum: sic superbia meruit deici: sic humilitas exaltari: quia tenuis et celestis spiritus erigendo se tartari tolle ret: et terra humilis sine termino super celos regnet. Prefante domino nostro iesu christo qui uiuit et regnat in secula seculorum. Amen.

Seria secunda.
Luce, xxiii.

In illo tempore. Duo
ex discipulis iesu ibant in castellum: quod erat

in spatio stadiorum: sed triginta ab hierusalem nomine emaus. Et ipsi loquebantur adinuicem de omnibus que acciderant. Et factum est dum fabulareretur et secum quereretur: et ipse iesus appropinquas ibat cum illis. Quasi autem eorum tenebantur: ne eum agnosceret. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermones quos confortis adiuicem ambulantes restis tristes? Et respondens vnus cui nomen cleophas: dixit ei. Tu solus peregrinus es in hierusalem: et non cognouisti que facta sunt in illa his diebus. Quid? ille dixit: Que? Et dixerunt. De iesu nazareno: qui fuerat uir propheteta: potens in opere et sermone coram deo et omni populo. Et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotes et principes nostri in damnationem mortis: et crucifixerunt eum. Nos autem sperabamus quod ipse esset redempturus israel. Et reliqua. Omelia beati Gregorii pape.

Non quodiana uobis solentate laborantibus pauca loquenda sunt: foras hanc uelut proderit: quia sepe et alimenta que minus sufficiunt: audius sumunt. Lectiois ergo euangelice summam sensum statim non per singula uerba distare: ne dilectione uestram ualeat sermo plurior expositoris onerare. Ecce audistis fratres charissimorum: quod uobis discipulis ambulatibus in uiam non quidem credentibus: sed tamen de se loquentibus dominus apparuit: sed eis specie quam recognosceret non offendit. De eo ergo egit foras dominus in oculis corporis: quod apud ipsos agebatur in oculis cordis. Ipsi namque apud semetipos intus et amabant et dubitabant. Et is autem dominus et foras presens aderat: quis esset non ostendebat. De se loquentibus presentibus exhibuit: sed de se dubitantibus cognitionis sue speciem abscondit. Uerba quidem conuulsiuaria intellectu in crepant: scripture sacre mysteria que de ipso erant aperuit: et tamen quia adhuc in corpore cordibus peregrinus erat a fide: ne se longius finit. Singere namque componere dicimus: unde et compositores lustrifugulos uocamus. Nihil ergo simplex ueritas per duplicatam fecit: sed tale se eis exhibuit in corpore: quales apud ipsos erant in mente. Probandi autem erant: si bi qui cum est necdum ut deum diligerent: saltem bi peregrinum amare potuissent. Sed quia extranei esse charitate non poterant: hi cum quibus ueritas gradiebatur: eum ad hospitium quasi peregrinum uocant. Cur autem dicimus uocant: quoniam illic scriptum sit: et coegerunt illum? Et quo nimirum exemplo colligitur: quia peregrini ad hospitium non solum inuitandi sunt: sed etiam trahendi. Denam ponunt cibos offerunt: et deum quem sacre scripture expositione non cognouerant: in panis fractione cognoscunt. Audiendo ergo precepta dei illuminati non sunt: faciendo illuminati sunt: quia scriptum est. Non auditores legis iusti sunt apud deum: sed factores legis iustificabunt. Quisquis ergo uult audita intelligere: festinet ea que ita intelligere potuit opere implere. Ecce dominus non est cognitus: uis loqueretur: et dignatus est cognosci dum pascat. Hospitalitatem ergo fratres charissimi diligite: charitatis opera amate. Vincenti paulo dicit: Charitas frateritatis maneat in uobis: et hospitalitas